

O' HENRY

Skupne težave

Okno v pritličju je popustilo. Mož ga odrine in stopi v hišo. Nato si prižge cigareto in razmišlja.

V roki je držal revolver, žvečil gumi in razmišljal o vtisih, ki jih je zbral ob pregledu terena: ograja izbrana vilo, trata, bršljan po prostru, uvele cvetlice v vrtu — torej gospodinja je odsotna, verjetno na letovisku. Tam nevedno prepričuje nekega mornarja z belo kapo, da do sedaj ni še nihče razumel njenega nečnega srca. To je bil prvi zaključek.

V tretjem nadstropju, proti vrtu, dve osvetljeni okni — torej, gospodar je v postelji, sedaj čita, legel je zgodaj — torej je v zrelih letih, št. puštolovščin po parkih in družbe lepih tainic. Vsekakor komaj čaka, da se mu vrne zakonita žena. To je bil drugi zaključek.

Oprema v spjemnici je bila pokrita s prevleko — torej, tudi srebro je nedvomno na varnem mestu, v banki. Le nekaj se je moglo dobiti v osvetljeni sobi v tretjem nadstropju: nekaj malo gotovine, ura, zaponka za kravato, Majhen plen. To je bil tretji zaključek.

Vendarle, okoliščine ugodne. Počakati je bilo treba le, da ugasnejo luči in da gospodar zaspi.

Cez kake pot ure gre spet na vrt, da pogleda, kako je v lučju v tretjem nadstropju. Sobe so še osvetljene. Ali je morda gospodar zaspal pri luči? To mora ugotoviti.

Vrne se v vilo in v tretjem nadstropju poskuša s prvimi vrati. Bila so vprav vrata osvetljene sobe. Z enim samim pogledom si je bil na jasnem. Na mali mizici so ležali bankovci, ura, ključ, ugasila cigareta. V postelji mož. Mož je spal.

Mož s samokresom vstopi. Pod zakrilico, Mož v postelji odpre oči in pristavi desno roko k ušesu, da bi bolje slišal.

— Roke kviškul — se zatisli glas, ki je skušal prej preprečiti, kakor ukazovati. — Nimate se kaj bati, ker mi ni do nasilja.

Gospodar se je docela osvestil in se z očitnim naporom dvignil v postelji. Nato je dvignil levo roko.

— Tudi ono drugo! Kdo ve, kaj imate v njej. Poznam ljudi, ki dobro streljajo i z leve i z desno. Obe roki kviškul!

— Nemogoče!
— Nemogoče!
— Da... revmatizem... v rami.
— O!... Kronični revmatizem?

— Ali vas to zanima?
— No, tako.
— To ni razlog, da...

Lopov iztegne roko s samokresom. Tedaj gospodar uhogljivo pove, da je imel najprej revmatično vnetje. V začetku je imel ramo otečeno, nato pa so se bolečine spustile proti laktu.

— Prav to je, kar boli — pristavi lopov.

Njegov pogled je šel od plena do žrtve in od žrtve do plena. Mogli bi reči, da je bil prej začuden kot nevarna. Naenkrat se mu obraz namrši.

— Vaš položaj je mnogo bolj od mojega — reče gospodar — zaradi tega ne brijte nora z menoj, opravite svoj posel in pjdite.

— Oprostite, bolečina je bila ostrta, toda minilo bo — ubijalec z revmatizmom? — se žrtve nasmešne ironično.

Lopov pokima. — Da, pojavil se je v levi roki že pred štirimi leti.

— Nikoli več se ga ne bom rešil. Ko vas to zgrabi, je po vas.

Gospodar je hotel prekiniti razgovor, toda zaman, nekaj v njem ga je sililo in ni si mogel kaj, da ne bi rekel:

— Zakaj se ne mažete z blagoslovljeno vodo kate klopotče? (Besede so mu ušle proti njegovi volji).

— O, gospod — reče lopov — s kupovanjem tega zdravila sem prišel na beraško palico. Če bi tega ne bilo, bi se danes ne pečal s takimi posli. Če bi postavili kače, katerih blagoslovljeno vodo sem uporabljal za masiranje, drugo zraven druge, bi dobili verigo, dolgo od tod do oceana ti morda tudi nazaj. To me je stalo...

— Kaj pa tablete Cheesee-lung?

— Tudi te sem poskusil in še Finkelhamov eliksir! Le-ta mi je edino pomagal. Toda le leto dni. Tedaj sem poskusil Gilleddov obliž, pa tudi Potov puder...

Gospodar napne ušesa, v postelji si uredi udobenje, očitno v boljšem razpoloženju. — Kdaj vas najbolj boli? — vpraša. — Zvečer ali zjutraj?

— Zvečer, vedno zvečer, a to je prav čas, ko sem... najbolj zaposlen. Spustite roko, prosim vas... preden sem šel, sem vzel Blikerstafovo zdravilo. Ali ste ga poskusili?

— Ne... Nimam zaupanja vanj. Morda je dobro za lažje primere, toda za akutno vnetje po mojem mnenju ni zdravilo. Evo, to so moje izkušnje!

— Da — pritrdi lopov. — Ta bolezen je trmasta, kakor tudi muhasta. Pri meni se kar spreha sem in tja, od noge do rame. Takrat, ko se najmanj nadam, pa me zagrabi, recimo, v kolenu. Zaradi tega sem moral za do- ločeno dobo prenehati z delom v nadstropjih. Pomislite, če bi me zagrabil na stopni- cah!... Koliko zdravnikov sem obiskal, pa nič.

— Jaz sem potrošil več kot tisoč dolarjev za zdravniške preglede — je dodal gospodar. — Proč vržen denar, prav tako, kakor da bi sedaj ležal na moji nočni omari- ci... — Nasmešne se in na- nadaljuje nekoliko manj u- jedljivo: — Ali imate morda oteklino?

— Vedno pred dežjem.

— Jaz moram predvideti, ali bolje rečeno čutim, ko se neki oblak premakne s Floride proti New Yorku!

— Zdi se, — reče lopov — da gre za neke soli, ki se zbirajo v ožilju.

Samokres mu je bil napoti. Ni vedel, kaj bi z njim po- stal. Sramoval se je in v pogledu gospodarja. Zaradi tega je približal orožje žepu in ga neopazno spustil vanj. Nato se je z vzhodnim približal postelji, medtem stalno govoril in se spustil na nožnice po- stelje.

— Kaj pa zdravila mazi- la? — vpraša, samo da bi ne- kaj rekel.

— Prav tako, kakor da bi se mazal z maslom! — odvr- ne gospodar.

— Vidite — nadaljuje lopov, ves srečen, da je govo- vor dobro stekel. — Samo e- na reč res velja... To je redno življenje, zmerno gi- banje, počitek, malo spreho- da in zabave ter lahka hra- na. Evo, v zvezi s temi spre- hodi, sem vam hotel staviti predlog... To je sicer neko- liko težavno, po vsem, kar se je zgodilo... Toda skušajte pozabiti. Vse to ni bilo res- no. Dovolite, da vam stavim predlog...

— Da vi nekaj predlagate, kaj pa?

— Da se oblečete in da gre- va skupaj ven. Dovolite, da končam... Vsi so na letovi- šču, vaše žene ni tukaj. Pri- znanje, da se dolgočasite. Saj niste hudi name? Poidiva ma- lo na sprehod in ustaviva se v neki kavarni. Tu mi je ne- prijetno...

— Da se oblečem? — reče gospodar, kot da vsega druge- ga ni slišal. — Ze teden dni si ne morem sam obleči hla- d. Prikovan sem tako na poste- ljo, dokler ne pride postrež- nica, da mi pomaga pri tem opravilu.

— Pa če bi vam pomagal jaz? — vpraša lopov.

Ta razgovor je bil prekora- čil vse predpise konvencio- nalnosti. Gospodar namrši o- brvi. Praskajoč svojo osivelo bradico reče nekako vzvise- no:

— Ni v navadi... — Toda obiskovalec ga prekinje:

— Pustimo to, kar je v na- vadi — reče z blagim gla- som. — Tu je vaša srajca, oblecite jo, jaz bom držal ro- kave. Prav zagotovo vem, ka- kor me tu vidite, da si je ne- ki človek, ki dve leti ni mo- gel uporabljati rok, po dveh tednih sprehajanja po mestu, mogel sam zavzeti kravato...

Na svetu so stvari, ki u- činkujejo čudežno. Tako se je tudi gospodar obelkel proti svoji volji in ne da bi sam vedel kdaj, s pomočjo lopova in poslušajoč njegovo pripo- vedovanje o primerih never- jetnega ozdravljenja, pritož- joč se le od časa do časa za- radi bolečine v rami ali lak- tu.

Ko sta zapuščala hišo, je gospodar opazil, da ima praz- ne žepa.

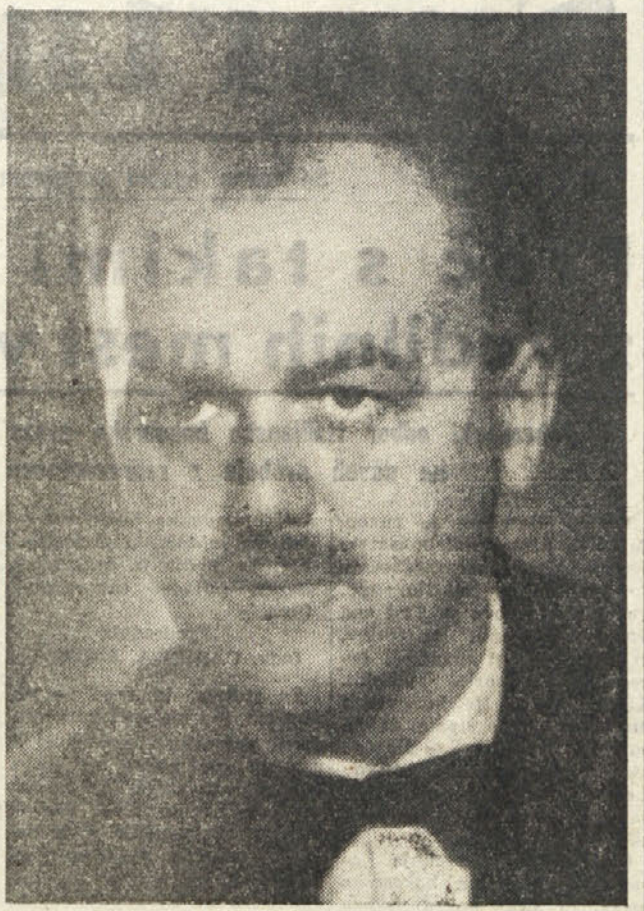
— Odšel sem brez denarja — reče. A revmatični lopov ga prime pod roko:

— Toda, prosim vas... saj sem vas jaz povabil... Kaj pa menite o Terbetovemu obližu? Ali ste ga kdaj preiz- kusili? Nekateri zatrjujejo, da ni slab...

V torek zvečer
v Avditoriju:

Koncert pevskega
zbor in solistov
Srednje glasbene
šole iz Ljubljane

Poleg štirih solistov
bo nastopil tudi mo-
čan mešan pevski
zbor, ki ga vodi
prof. JANEZ BOLE

ATOMSKE EKSPLOZIJE IN MORSKA FLORA IN FAVNA

Ali bo morje - zibelka človeštva - postalo zaradi radioaktivnosti njegov grob?

Po letu 1946 so se zaradi atomske bombe, ki je uničila Hirošimo, ostrige umaknile in skoro povsem izginile s tamkajšnjega morskega področja

Vedno pogostejše atomske eksplozije na oceanih so začele zaskrbjevati naravoslovce. Morska voda, predstavlja namreč mnogo večjo nevarnost od sladke vode. Ko atomska bomba eksplodira na nekem otoku, začne delovati natrijev klorat, ki je v morski vodi; osvobodí se do- ločena količina radionatrija 24, ta pa je zelo nevarna za živa bitja, ki se nahajajo v morski vodi. Z merjenjem so ugotovili, da znaša radio-

aktivnost štiri ure po eks- ploziji in v razdalji 7 kilo- metrov od kraja eksplozije, 75 rentgenov na dan, po 8 dneh, v razdalji 20 kilome- trov od kraja eksplozije, pa le stoletnik rentgenov. Toda to hitro upadanje radioak- tivnosti ni sorazmerno z u- padanjem moči radijskih i- zotopov. Nasprotno, proizvo- di razpadanja padajo po ne- kaj dneha na morskem dnu. Kljub ogromni količini pa oceanska voda ne miruje ni-

ti na svojem dnu. Podmorski tokovi prenašajo njene sestavine, tako kakor kri prenaša krvna telesa po našem organizmu. Ocean je kakor velikanski javni trg, na katerem vlada stalen vr- vez. Sprito tega se je dogo- dil, da so sredi Tihiga o- ceana odkrili, da je šest tednov po eksploziji, v glo- bini 50 metrov in na razda- lji 130 kilometrov od kraja eksplozije bila koncentracija radioaktivnih teles 20-krat večja, kakor na površini. V to globino je vse razpolo- žljive radioaktivne delce pre- nesel podmorski tok.

Znano je, da nekateri mehkužci koncentrirajo v sebi 4300-krat več bakra. 6900-krat več fluora kot ju vsebuje morska voda, v ka- teri žive. Znano je, da mo- reje vodne rastline, zlasti morske vodne rastline, vskladiti do 40.000-krat več fosfora, kot ga vsebuje voda, v kateri se nahajajo. Znano je, da so proizvo- di razpadanja v stanju povzro- čiti podobne koncentracije. Ameriški učenjak L. A. Krumholz je proučeval po- sledice radioaktivnega vpli- va na vodo jezera White Oak, v bližini tovarne Oak Ridge. Kaj je ugotovil? U- gotovil je, da se je zavrl morfološki razvoj rib, da se je skrajšala njihova živ- ljenjska doba, da sta dve vrsti teh rib, ki sta bili do tedaj zelo številni, povsem izginili.

Neki drug učenjak, G. M. Spomer, je v laboratoriju v Plymouthu dokazal, da neka morska alga koncen- trira v sebi 40-krat več ra- dioaktivnega stroncija, kot ga vsebuje morska voda, v kateri živi. Alge vsrkajo va- se nenavadno hitro in v ve- liki količini tudi radioakti- vni jod. Iste primere nam nu- dijo tudi morske živali. Ko so proučevali v okolici Bi- kinja ribe, ki žro rastline, so ugotovili, da te ribe vse- bujejo desetkrat večjo ra- dioaktivnost, kot ribe, ki so mesojedci, ker se radioakti- vni delci koncentrirajo v al- gah, s katerimi se hranijo te ribe. Radiofosfor se kon- centrira v ikri za časa dr- stenja.

Kljub temu, da rastlinski in živalski organizmi vsrka- vajo velike količine proizvo- dov razpadanja, njihovo živ- ljenje ni v nevarnosti. Toda to ni splošen pojav. Medtem ko so nekatere ribe odpor- nejše, poginejo druge že pri manjših količinah, ali takoj, ali nekaj mesecev po tem, ko so požrle radioaktivne se- stavine.

Japonci Matsubara, Hiro- kawa in Araki so sporčili, da so se po letu 1946 ostrige umaknile v precejšnem obsegu s področja Hirošime. Ugotovili so hkrati, da ra- dioaktivnost najprej vsrka oklep, šklopja, nato notranji organi in končno misice. Ugotovljeno je tudi, da so po ameriških eksplozijah tuni v japonskih vodah pokazali radioaktivnost, zlasti v ba- riju 140, stronciju 89 in ur- anu 237.

Opirajoč se na te podatke, ni težko dokazati, kakšno nevarnost predstavlja za človeka tolikšna koncentra- cija radioaktivnih odpadkov v oceanih. Ribe mesojedci in one, ki žro rastline, pre- našajo elemente, ki so jih požrle s hrano. Nekateri od

DRUGA FRANCOSKA KOLONIALNA VOJNA TRETJIČ PRED OZN

«Alžirska avantura» zahteva tudi za Francijo prevelike žrtve

Devalvacija franka - Milijardni stroški na dan - Stotine mili- jard posredne in neposredne materialne škode - Tisoči mrtvih

Tokrat se je pred Združe- ni mi narodi že tretjič govorilo o alžirskem vprašanju in več- rajšnji časopisi so z ustreznim poudarkom javili, da se je se- danje obravnavanje tega vpra- šanja pred Združenimi nara- di vendarle končalo z nekim kompromisom, ki naj bi bil sprejemljiv tako za Franco- zo kot za Alžirce. Ze samo dej- stvo, da je bil kompromis so- glasno sprejet, nakazuje, da bi se vendarle mogla najti pot k rešitvi vprašanja, ki traja že preveč in ki je doslej ter- jalvo neverjetno mnogo žrtev. Besede, seveda, pa ima sedaj Francija. Sicer pa ne bo odveč, če ob tej priložnosti prikaže-

mo neuradne podatke o stro- kih in žrtvah alžirske vojne vse od tedaj, ko se je pred tre- mi leti začela. Ponavljamo, da dajemo le približne in neurad- ne podatke, kajti Francija prav gotovo ne bo prišla na dan s točnimi podatki, ker bi točni podatki znali močno škodova- ti že itak šibkemu položaju, ki ga ta nekoč velika dežela za- vzema v svetu.

Kot smo že rekli, se je vojna v Alžiru začela 1954. leta in vse od tedaj je to praktično edina vojna na vsej zemeljski obli. Ze to je za Francijo do- volj negativna ugotovitev. Francija je tedaj komaj kon- čala svojo vojno v Indokini, ki

jo je seveda izgubila. Kljub te- mu se je znova odprla lo- tila z dokajšnjim omaložava- njem, le da se je alžirski pro- blem kaj kmalu pojavil pred Francijo kot njen glavni pro- blem in kot tak je ostal vse do danes. V svoji novembrski številki pa je pariški list «Le Drot de vivres» prinesel nekaj obračun francoske katastrofe v Alžiru. Iz tega obračuna po- snemamo nekaj značilnih šte- vičk. Ogledmo si jih:

V preteklem letu je potrošila Francija zaradi Alžira 378 mi- liard frankov izven svojega državnega proračuna. Tej ve- liki vsoti je treba dodati še 170 milijard frankov, ki so bili v njenem obrambnem pra- računu določeni izključno za Alžir. To se pravi skupno 548 milijard frankov iz samega proračuna in to le za dobo ene- ga leta. Toda to so neposredni proračunski stroški. Kaj pa drugi? Ti niso nič manjši.

Francija nima preobilice de- lovne sile in zato jo išče v tujini. Če bi pa mogla odte- gati iz Alžira vsaj 200.000 svo- jim mladim delovnim sil (v Al- žiru ima namreč nad pol milijona vajakov) bi s tem nje- no vprašanje delovne sile bilo rešeno. S tem pa bi se pove- čala tudi njena proizvodnja, ki je sedaj nujno stagnirala. Drugi e- lement posrednih stroškov za- deva večanje francoskega uvo- za. Francija porabi na leto 120 milijard frankov dragocenih valut samo za uvoz vojaškega blaga iz tujine, ki je name- njeno izključno Alžiru. Tretji element posrednih stroškov ali bolje škode zadeva del fran- coske strojne industrije, ki je zaradi alžirske avanture pre- šel pod kontrolo francoskega obrambnega ministrstva. Ker ta del francoske industrije iz- deluje material izključno za Alžir, ima Francija od tega nadaljnjih 100 milijard fran- kov škode na leto.

Ogledmo si sedaj še škodo, ki jo je vojna povzročila v Alžiru samem. Po pisanju že prej omenjenega lista «Le Drot de vivres» je bilo uniče- nih najmanj 1.000 - velikih kmetijskih posestev, 4 milijone hektarov žita, 70.000 hektarov vinogradov (kar pomeni okoli eno šestino vseh vinogradov Alžira), pobitih je bilo 80.000 glav živine, uničenih 750.000 sadnih dreves in okoli 4.000 poljedelskih strojev.

K tej veličinski škodi je treba dodati še škodo, ki so jo s sabotažne dejavnosti vojske po- vrožili na železniških pre- čah, cestah, mostovih; nadalje škoda, ki je bila povzročena pri požarih večjih delavnic, to- varn, električnih central, skla-

dišč, telegrafskih in telefonskih linij itd. itd. Skupna škoda samo na tem bi znašala nad 200 milijard frankov, kamor pa ne štejemo škode, ki je na- stala zaradi zmanjšanja polje- deske in industrijske proiz- vodnje.

Sedaj pa še nekaj o člo- veških žrtvah: Se danes ni točne številke, koliko žrtve je terjala druga svetovna voj- na. Zato bi bilo iluzorno pričakovati točnih števk o člo- veških žrtvah v alžirski vojni. Kljub temu prinaša list «Le Drot de vivres» sledeče pribli- žne številke: V spopadih med francosko in alžirsko vojs- ko je padlo 44.000 alžirskih upornikov in 4.200 francoskih vajakov, med katerimi tudi 220 častnikov. Francozi nadalje beležijo še 750 pogrešanih.

Pri raznih epovračilnih eks- pedicijah, ki so jih francoski padalci izvedli proti neobor- ženim belogom, je bilo pobitih nad 7.000 Alžircev, povečini starčkov in žensk, 2.700 je pri tem pogrešanih. Francoske si- le pa so pri raznih atentatih imele 1700 žrtve, 180 Franco- zov pa je bilo pri podobnih akcijah epogrešanih. Poleg te- ga velikega števila mrtvih je 12.000 francoskih vajakov in civilistov, ki so bili v raznih akcijah ali pri atentatih težko ranjeni. Na koncu bomo na- vedli še to, da so Francozi «uzelji» še okoli 25.000 Alžir- cev, za katere pravijo, da so vojni ujetniki in ki so jih fran- coske policijske sile strpale v koncentracijska taborišča.

Ceprav smo v začetku rekli, da je v New Yorku prišlo do kompromisa, se zdi, da v Pa- rizu še vedno sanjajo z odpr- mi očmi. Kako tudi ne. Saj od- ločajo o tej zadevi tudi ljudje, ki se sicer nazivajo za so- cialiste, ki pa so sposobni sle- detega:

Alžirski rezident Lacoste je pred leti podpisal sledeči pla- ket: «Prenehanje z vojno v Se- verni Afriki! V Indokini je poginilo 100.000 vajakov. Ko- liko jih bo padlo v Severni Afriki, če bi nova kolonialna vojna privedla do novega Dien Bien Phu? Prisel je čas, da izberemo med silo in častnim in pravičnim mirom s pomoč- jo razgovorov. In ta Lacoste, ki je v začetku alžirske vojne podpisal gornji manifest, je eden glavnih zagovornikov vse dosedanje francoske politike v Severni Afriki in neposredni krivec za žrtve, ki smo jih zgoraj navedli.

Ker pa je cena zares pre- velika, je upati, da se bodo tudi v Parizu spametovali, pa čeprav prvi odmevi iz Pariza ne opogumljajo.

FILATELISTIČNE ZANIMIVOSTI

Italija: Filippino Lippi Jugoslavavija: Simon Gregorčič

Kot smo zadnjič omenili, vršile priprave več mesecev. Jutri, 14. decembra, izidejo tri nove znamke. Ena za 15 lir, ki bo posvečena sv. Do- miniku Saviju od stoletnice smrti, dve za 15 in 119 lir pa boosta posvečeni 150-letnici Ga- ribaldijevega rojstva. Prav ta- ko jutri bo izšla paketna znamka za 2000 lir. Ne razu- mevamo, zakaj je nominalna dveh- novih znamk 15 lir, ko so bile do sedaj vse nominalne prilo- nostnih znamk 25 lir. Nomi- nala 15 lir bi bila razumljiva le v primeru, da bi hotela poštna uprava uporabiti te znamke v glavnem ob priliki bližajočih se praznikov.

Garibaldijske znamke bi bili morali biti, do pred kratkim, zadnji italijanski znamki v tem letu. Zadnje dni novem- bra pa so na seji ministrske- ga sveta v Rimu sklenili, da izdajo še eno ali več znamk na čast svetemu Francisku iz Paole in izsuševalnim delom pri reki Fluminosa na Sardi- niji.

Ob koncu hočemo še obve- stiti naše bralce, da bodo z 31. decembrom šle iz prometa naslednje priložnostne znam- ke iz leta 1956: olimpiada v Cortini, 4 znamke; obisk pred- sednika Gronchija v ZDA in Kanadi, 1 vrednota; Sempio- ne, 1 vrednota; 10-letnica re- publike, 4 vrednote; Evropa, 2 vrednote; Avogadro, 1 vred- nota; Astronavtiški kongres, 1 vrednota; UNO, 2 vrednote; poštna hranilna služba, 1 vred- nota.

Druga znamka pa je posve- čena dvatisočletnici velikega rimskega pisatelja in državni- ka Cicerona. Znamka je rde- čeepekatste barve, srednjega formata, prikazuje v sredini Ciceronov kip. Kvaliteta te znamke daleč zaostaja za o- stalimi letošnjimi italijanski- mi izdelki. Ne moremo razu- meti tega, ko so se vendarle

vršile priprave več mesecev. Jutri, 14. decembra, izidejo tri nove znamke. Ena za 15 lir, ki bo posvečena sv. Do- miniku Saviju od stoletnice smrti, dve za 15 in 119 lir pa boosta posvečeni 150-letnici Ga- ribaldijevega rojstva. Prav ta- ko jutri bo izšla paketna znamka za 2000 lir. Ne razu- mevamo, zakaj je nominalna dveh- novih znamk 15 lir, ko so bile do sedaj vse nominalne prilo- nostnih znamk 25 lir. Nomi- nala 15 lir bi bila razumljiva le v primeru, da bi hotela poštna uprava uporabiti te znamke v glavnem ob priliki bližajočih se praznikov.

Garibaldijske znamke bi bili morali biti, do pred kratkim, zadnji italijanski znamki v tem letu. Zadnje dni novem- bra pa so na seji ministrske- ga sveta v Rimu sklenili, da izdajo še eno ali več znamk na čast svetemu Francisku iz Paole in izsuševalnim delom pri reki Fluminosa na Sardi- niji.

Ob koncu hočemo še obve- stiti naše bralce, da bodo z 31. decembrom šle iz prometa naslednje priložnostne znam- ke iz leta 1956: olimpiada v Cortini, 4 znamke; obisk pred- sednika Gronchija v ZDA in Kanadi, 1 vrednota; Sempio- ne, 1 vrednota; 10-letnica re- publike, 4 vrednote; Evropa, 2 vrednote; Avogadro, 1 vred- nota; Astronavtiški kongres, 1 vrednota; UNO, 2 vrednote; poštna hranilna služba, 1 vred- nota.

Druga znamka pa je posve- čena dvatisočletnici velikega rimskega pisatelja in državni- ka Cicerona. Znamka je rde- čeepekatste barve, srednjega formata, prikazuje v sredini Ciceronov kip. Kvaliteta te znamke daleč zaostaja za o- stalimi letošnjimi italijanski- mi izdelki. Ne moremo razu- meti tega, ko so se vendarle

klosti. Tokrat sta kar dve znamki posvečeni Slovincem, in sicer dramatik Antonu Linhartu (30 din) in pesniku Simonu Gregorčiču (15 din).

Končno je tu- di naš ožji ro- jak upodobil na poštni znam- ki. Do sedaj so namreč v Ju- goslaviji izdali le malo znamk, ki so posveče- ne kulturnim močim iz preteklosti, medtem ko je znamk namenjenih dru- gim področjem na pretek.

Znamke se zdijo na prvi po-

gled zelo preproste in eno- stavne. Vinjete nimajo okvira, v sredini znamke je prikazan portret avtorja, nad tem njegovo ime, spodaj pa naziv države. Jugoslavavija, vrednost označena samo s številko, nad tem napisom pa letnica roj- stva in smrti ter majhen znak, ki nas opozori na slavilne- vo delovanje. Pri Gregorčiču vidimo ta znak sestavljen iz lire in goslega peresa, pri Linhartu pa iz goslega peresa in gledališke maske. Pod napi- som «Jugoslavavija» je označe- no še ime slikarja (povsod Jakac), ki je znamke izdelal, in graverja (Krnjač ali Koe- mut), ki je znamke pripravil za tisk. Znamke so bile tiska- ne v bakrotisk in lahko re- čemo, da vsaka znamka zase tvori pravo umetnino. Ostale znamke so posvečene hrvaš- ku matematiku in fiziku Oto- nu Matnerju (50 din), srbskemu skladatelju Stevanu Mokran- ju (70 din) in srbskemu ko- medijarju Steriju Popovcu (100 din).

M. V.

— Pusti ga, pusti, saj mi krade pokvarjeno uro in bo mo- rat plačati še urarja...

Devetnajstletna Scilla Gabel je na začetku svoje filmske ka- riere. Ni je pa začela na srečo, ampak se je nanjo pripravila v rimski dramski šoli. Nekaj časa je bila dvojniki Sophie Loren in se tega naveličala ter se lotila samostojnih vlog

POMENEK O JEZIKU

NI PRAVILNO:

Orožniki se predali morila sodišču. Svoje delo je izročil nasledniku. V ro- ku mu je predal tenar.

Predati izročiti

PRAVILNO JE:

Orožniki so izročili morilca sodišču. Svoje delo je pre- dal nasledniku. V roku mu je izročil denar.

NI PRAVILNO:

Ze zgodaj se mora človek naučiti šte- diti. Nasa mati pa je jako štedlji- va. Pri malem se mora štediti.

Štediti hraniti varčevati

PRAVILNO JE:

Ze zgodaj se mora človek naučiti varčevati (hraniti). Naša mati pa je jako varčna. Pri malem se mora var- čevati.

NI PRAVILNO:

Danes nazaj piha burja. Si videl, da danes

